

פרשת כי תשא

וישלח מידו את הלוחות (לב, יט)

נשאלת השאלה:

כתוב בפסוק "מידו" לשון יחיד אבל הקרי הוא "מידיו" לשון רבים, ותורה מלשון הוראה, אז מה דבר זה בא ללמד אותנו?!

ביאר הגאון רבי ישראל סלנטר זצ"ל בספרו 'לתתך עליון':
בתחילה חשב משה להשליך את הלוח הראשון בלבד, שהרי בני"י נכשלו רק בעבודה זרה ולא פגעו במצוות שבין אדם לחברו אלא נכשלו בעבודה זרה-בין אדם למקום, וזה שייך ללוח הראשון בלבד ולא לשני שהוא בין אדם לחברו...

ושוב נמלך משה רבינו שכן לא תתכן שלימות בין אדם לחברו בלי שיהיה שלם גם בין אדם למקום, לכן תחילה חשב להשתמש ביד אחת בלבד, אבל שוב השתמש בשתי ידיו, להשליך על ידם את שני הלוחות...

בלשון הצחות

האדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש אמר פעם:

למה לפני קיום מצוות צדקה לא אומרים "לשם יחוד" ולא עושים הכנה? אמר הרש"ב בלשון הצחות: כי אם היו צריכים הכנה היו יהודים הולכים לטבול במקווה ויש כאלה שירצו מקווה חס.. ובינתיים העני יגווע ברעב...

מקור: עלון דיברי תורה לפרש' כי תישא - דירשו